

Republika Srbija
TUŽILAŠTVO ZA RATNE
ZLOČINE
KTO br.10/18
24.12.2018. godine
Beograd
NA

VIŠI SUD U BEOGRADU
-Odeljenje za ratne zločine-

BEOGRAD

Na osnovu člana 331. stav 1. i 2. u vezi člana 43. stav 2. tačka 5. Zakonika o krivičnom postupku, sve u vezi sa odredbama iz člana 3. i člana 4. Zakona o organizaciji i nadležnosti državnih organa u postupku za ratne zločine, podižem,

OPTUŽNICU

Protiv:

HUSEINA MUJANOVIĆA

zbog postojanja opravdane sumnje da je:

U vremenskom periodu od osmog jula 1992. godine do petnaestog oktobra 1992. godine, za vreme unutrašnjeg (nemeđunarodnog) oružanog sukoba koji se vodio na teritoriji Republike Bosne i Hercegovine (BiH), između Vojske Republike Srpske i Armije BiH, kao pripadnik oružanih snaga Armije BiH, i to kao upravnik vojničkog pritvora oružanih snaga Armija BiH-Ilidža u Hrasnici, Ulica Igmanski partizanski odred broj 11, kršeći pravila sadržana u članu 3. stav 1. tačka 1. pod a) i c) IV Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za vreme rata od 12. avgusta 1949. godine, člana 4. stav 1. i 2. pod a) i člana 5. stav 1. pod b) Dopunskog protokola uz Ženevske konvencije od 12. avgusta 1949. godine o zaštiti žrtava nemeđunarodnog oružanog sukoba (Protokol II),

1. protivzakonito zatvaranje

Držao zatvorene u pritvoru, bez zakonskog osnova i bez odluke nadležnog organa, oko trideset srpskih civila, među kojima Mirka Vukovića, Sava Pejića, Dušana Stanića, Ratka Bokuna, Rajka Kosorića, sada pok. Dušana Papučića, Slobodanku Mladić, Brigitu Papučić,

Slavicu Medić, Milenku Ždralić, Ljubicu Sladoje, Božanu Vrnjakić, Milenu Šućur, sada pok. Mladena Mladića, sada pok. Obrada Milovića, sada pok. Sima Boškovića, sada pok. Sekulu Mandića, sada pok. Gojka Stjepanovića, sada pok. Dostomira Nikolića, sada pok. Radovana Guzinu, sada pok. Radomira Milutinovića, sada pok. Borka Stojanovića, sada pok. Nikolu Đumića, sada pok. Radeta Unkovića, sada pok. Vitomira Vasovića,

2. nečovečno postupanje

Prema zatvorenim srpskim civilima okrivljeni je kao upravnik nečovečno postupao, nanosio im teške duševne patnje, jer im nije obezbedio minimum uslova za život, držao ih je u garažama koje su pregrađene tako da su od jedne garaže pravljene dve ćelije, bez prozora, bez ležajeva i drugog inventara, zatvoreni civili su spavali na betonu, bez pokrivača, nisu imali toalet, niti slavinu sa tekućom vodom, nuždu su morali da vrše u jednu kantu, dok su za jedan ili dva obroka dnevno dobijali minimalne količine hrane i to 12 ili 13 kašika tečnosti i parče hleba, zbog čega su sve vreme bili gladni, nije im pružio osnovnu zdravstvenu zaštitu, pri čemu su gotovo svake noći zatvorenici morali da slušaju jauke i zapomaganje drugih zatvorenika koji su bili premlaćivani u atomskom skloništu, koje se nalazilo u neposrednoj blizini garaža.

3. izdavao naredbe i učestvovao u nanošenju povreda telesnog integriteta

A) Naređivao je nn pripadnicima pritvorske straže da se muški zatvorenici noću izvode iz svojih ćelija i odvede u atomsko sklonište, da se prebijaju i muče, da im se nanose velike patnje i povrede telesnog integriteta, pa je tako u noći 2/3.8.1992. godine, naredio da se grupa zatvorenika izvede u atomsko sklonište i tuče, usled čega su oštećeni zadobili telesne povrede, a od posledica prebijanja smrt je nastupila kod Gojka Stjepanovića, Sekule Mandića, Borka Stojanovića, Dostomira Nikolića, Radomira Milutinovića, Radovana Guzine, dok je jedino Mirko Vuković preživeo, iako su i za njega stražari pomislili da je podlegao povredama.

B) Neutvrđenog dana sredinom jula meseca 1992. godine, u prostoriju koja se nalazila naspram improvizovanih ćelija i koju je okrivljeni Husein Mujanović koristio kao svoju kancelariju, nn Nečko i Rašid Betiveljić doveli su oštećenog Mirka Vukovića, te ga je okrivljeni Husein Mujanović više puta udario šipkom u predelu glave i leđa, usled čega je oštećeni Mirko Vuković pao na tlo, da bi nastavio da ga udara rukama i nogama po glavi i telu, usled čega je oštećeni izgubio svest i zadobio telesne povrede.

V) Neutvrđenog dana početkom septembra 1992. godine, zajedno sa nn Farukom i još dva nn pripadnika pritvorske straže mučio i telesno povređivao oštećenog Sava Pejića, tako što je najpre nn Faruk izveo oštećenog iz njegove ćelije i odveo ga u atomsko sklonište, gde su ga svi tukli palicama, kundacima, rukama i nogama u predelu glave i tela, usled čega je Savo Pejić zadobio telesne povrede, da bi mu potom naredili da raširi noge nakon čega je zadobio i udarac čizmom u genitalije.

- *čime je učinio krivično delo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SRJ.*

Stoga,

P R E D L A Ź E M

Da se pred Višim sudom u Beogradu-Odeljenje za ratne zločine, zakaže i održi glavni javni pretres, na koji pozvati:

1. Tužioca za ratne zločine,
2. Okrivljenog Huseina Mujanovića
3. Branioce okrivljenog
4. Oštećene svedoke:
5. svedoka....

Da se na glavnom pretresu kao dokazi pročitaju:

.....

Da se na glavnom pretresu izvrši uvid u:

.....

O b r a z l o Ź e n j e

.....

Na osnovu iznetog smatramo da postoji opravdana sumnja da je okrivljeni učinio krivično delo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SRJ, te predlažemo da ga Sud za isto oglasi krivim, osudi na kaznu po zakonu i obaveže ga na plaćanje troškova krivičnog postupka.

**ZAMENIK TUŽIOCA ZA
RATNE ZLOČINE
Milorub Vitorović**